

NE 3.3

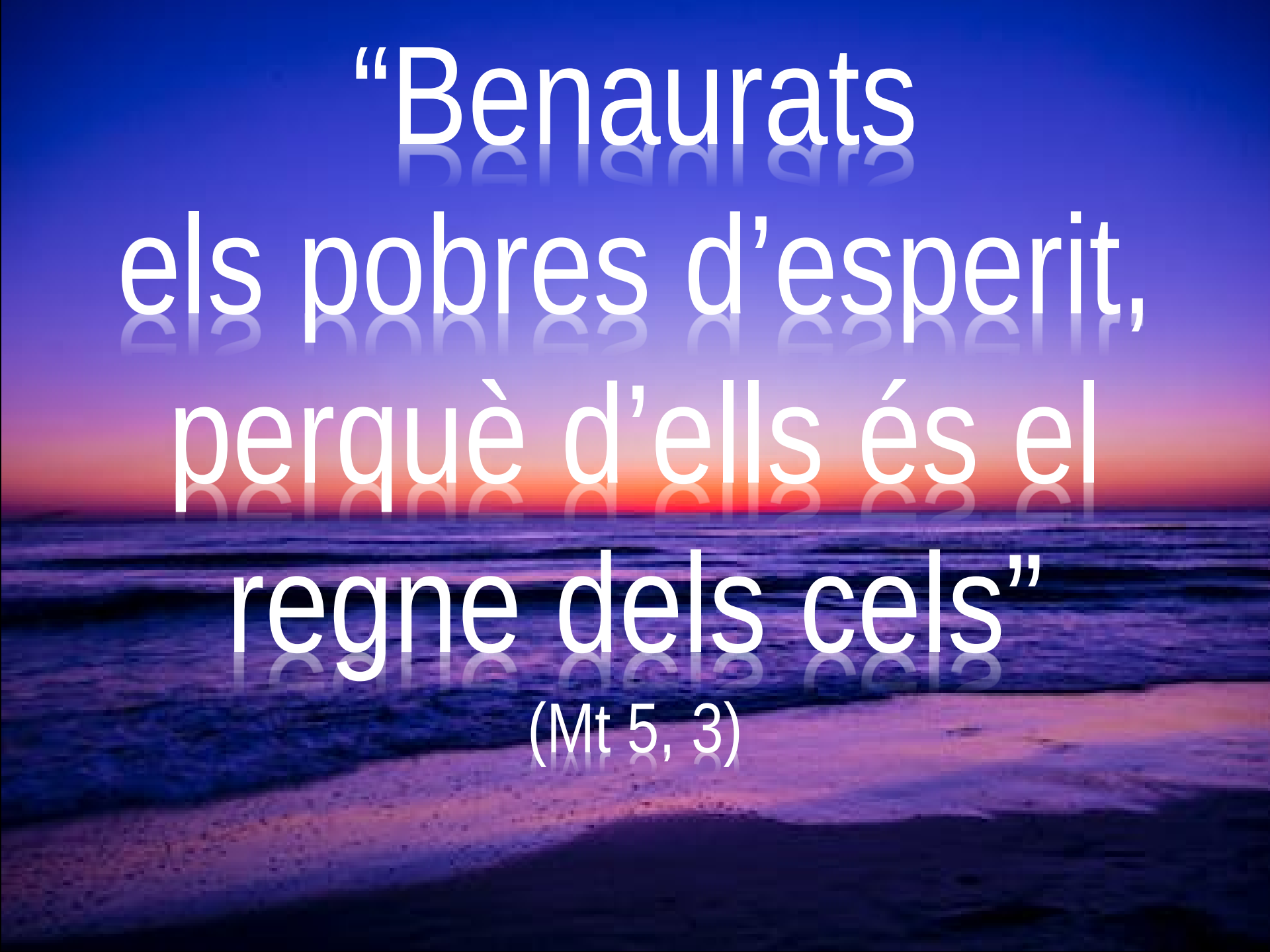

UN CAMÍ DE VIDA PLENA

a la llum de la

PARAULA DE DÉU

JESÚS ENS
ANUNCIA EL SEU
PROGRAMA DE
VIDA

“Benaaurats
els pobres d’esperit,
perquè d’ells és el
regne dels cels”

(Mt 5, 3)

Jesús fa poc que ha iniciat la vida pública: invita a la conversió, anuncia que el regne de Déu és a prop, cura tot tipus de malalties. La gent comença a seguir-lo. Puja sobre un turó i dirigint-se a tots els que el seguien enuncia el seu programa de vida anomenat el

“discurs de la muntanya”

Idea central:

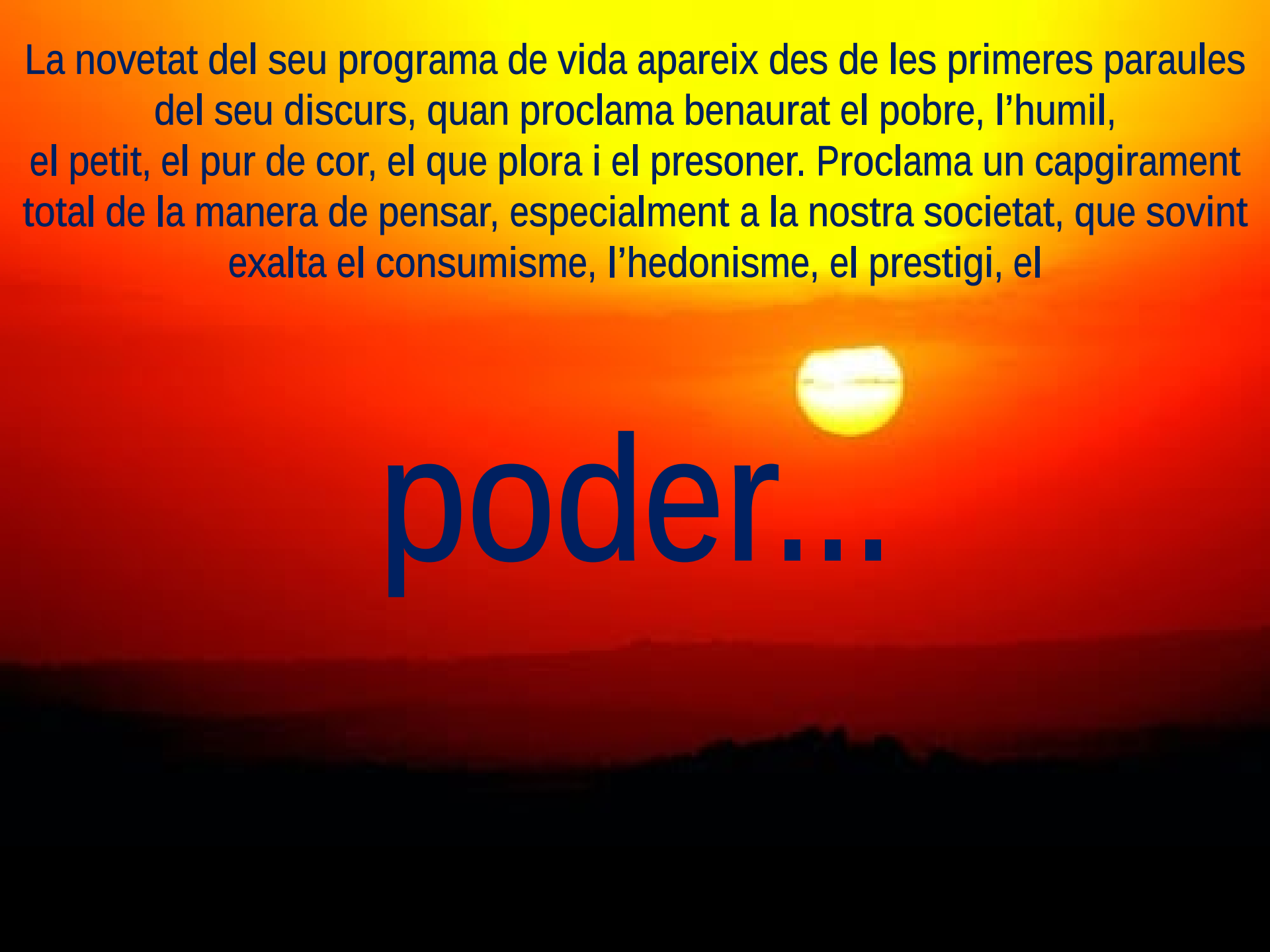
Fer lloc a Déu en el
nostre cor,
en la nostra vida.

Una manera de fer-li lloc:

“Mantenir un diàleg de cor a cor, un diàleg íntim, amb una mirada plena d’amor. És tan simple: el diví adorador está en nosaltres, i per això tenim la seva pregària; oferim-la-hi, participem-hi, preguem amb la seva Ànima.

*Fem silenci per escoltar a Aquell que té tant per dir-nos.
Ara només tinc un únic desig: estimar-lo, estimar-lo tot el temps”.*
(Sta. Isabel de la Trinitat)

La novetat del seu programa de vida apareix des de les primeres paraules del seu discurs, quan proclama benaurat el pobre, l'humil, el petit, el pur de cor, el que plora i el presoner. Proclama un capgirament total de la manera de pensar, especialment a la nostra societat, que sovint exalta el consumisme, l'hedonisme, el prestigi, el

poder...

És la “bona nova” que porta Jesús, que dona esperança i joia als últims, que infon confiança en l’amor de Déu que es fa proper a qui es troba en una prova, en el dolor i en el sofriment. Aquest anunci de joia i salvació queda ja resumit en la primera de les huit benaurances, que assegura el regne dels cels als pobres d’esperit.

Déu se’ns fa proper

QUÈ SIGNIFICA SER “POBRE D’ESPERIT”

Significa estar desenganxats de les possessions, de les criatures i de nosaltres mateixos. En síntesi, vol dir posposar en el nostre cor tot allò que ens impedeix obrir-nos a Déu fent la seva voluntat, i obrir-nos al pròxim fent-nos un amb cada un d'ells estimant-los, disposats fins i tot a deixar-ho tot: pare, mare, camps, pàtria, si Déu ens fa aquesta crida.

**Obrim-nos a
Déu!**

Ser “pobres d’esperit” significa posar la nostra fe i confiança en
l’amor de Déu i en la seva.

PROVIDÈNCIA

Hi crec?

Sovint som “rics” de preocupacions, de pors per als nostres familiars, d'aprensions pel treball, d'incerteses sobre com comportar-nos, de pors pel futur... Tot això bloqueja la nostra ànima i la reclou en si mateixa, impedit d'obrir-nos a Déu i als germans. Doncs bé, justament quan experimentem tot això el “pobre d'esperit” creu en l'amor de Déu i posa a les seves mans cada preocupació, d'aquesta manera experimenta l'amor del seu Pare.

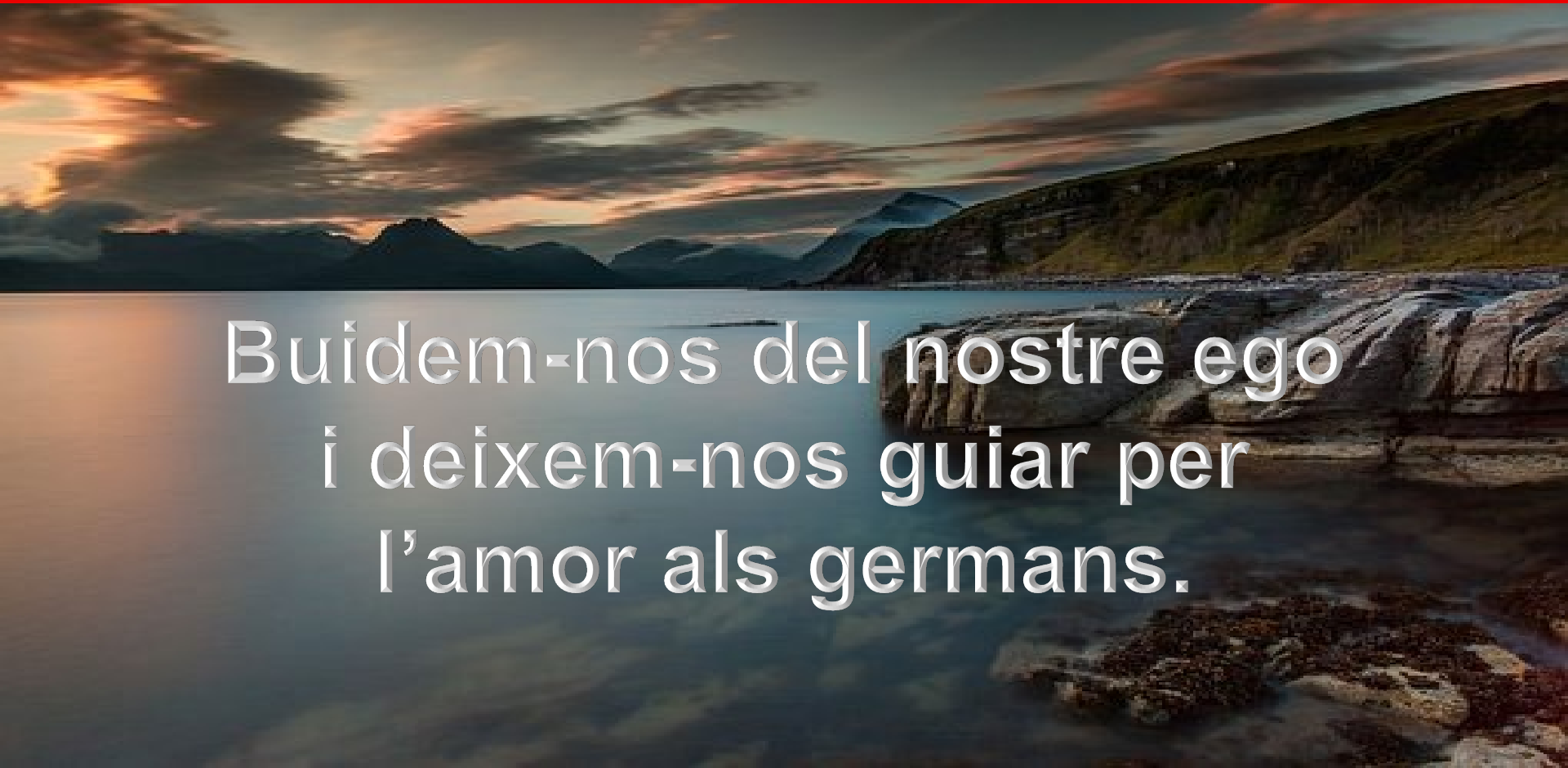
Posa cada preocupació
en mans de
Déu

Què bloqueja la meua

ànima?

També s'és “pobre d'esperit” quan ens deixem guiar per l'amor als altres. Aquí se'ns ofereix l'oportunitat de compartir amb els altres allò que tenim: un sumriure, el nostre temps, els nostres bens, les nostre capacitats. Donant coses d'aquestes, esdevenim pobres d'esperit, és a dir, ens buiden del nostre ego, ens fem no-res, esdevenim lliures, amb un cor pur.

Buidem-nos del nostre ego
i deixem-nos guiar per
l'amor als germans.

UN COR

PUR

Aquesta pobresa, fruit de l'amor, esdevé font d'amor:
essent buits de nosaltres mateixos, i per tant lliures, estem en
disposició d'acollir, sense cap reserva, la voluntat de Déu i
acollir cada germà i germana que ens trobem en la nostra vida
quotidiana.

Buits de nosaltres mateixos,

som
lliures!

A tots els que viuen aquesta puresa de cor i aquesta pobresa
d'esperit, Jesús els assegura la possessió del regne dels cels:
som...

BENAUURATS

El regne dels cels no es compra ni es conquesta amb el poder.
Es rep com un do. Per això Jesús ens demana de ser com
nens o com els pobres que tenen necessitat de rebre dels
altres. L'Esperit Sant, atret per aquest buit d'amor, ens omple la
nostra ànima si no troba obstacles que li impedeixin la plena

comunió

L'ego és l'obstacle que bloqueja l'acció de l'Esperit Sant a la

**nostra
ànima**

El “pobre d’esperit” per considerar-se no-res, ho té tot;
és pobre de si mateix i ric de Déu.
Aquí preval la paraula evangèlica: “dona i se’t donarà”:
donem del que tenim i se’ns dona el

Regne dels cels

Quan sóc no-res, ho tinc...

TOT

A large field of tulips in shades of red and yellow, stretching into the distance. The word "TOT" is overlaid in a large, teal, 3D-style font. The letter 'O' is circular and acts as a frame, showing a view of the tulip field through its center.

És l'experiència d'una mare que explica: "La meva sogra està molt enganxada al seu fill, el meu marit, fins al punt de ser molt gelosa; actitud que sempre ha creat dificultats entre nosaltres i a mi m'ha endurit el cor enfront d'ella. Fa un any li van diagnosticar un tumor: necessita cures i assistència que la seva única filla no li vol donar.

Les paraules de l'evangelí, que des de fa un temps tracto de viure, m'han canviat el cor: estic aprenent a estimar. Superant les pors, acullo la meva sogra a casa nostra. Començo a mirar-la amb ulls nous perquè m'ho he proposat: és Jesús a qui curo i assisteixo en ella.

És

Jesús

Ella, no indiferent a l'amor, amb la meva gran sorpresa, respon a cada gest meu amb el mateix amor. La gràcia de Déu fa el miracle de la reciprocitat. Passen mesos de sacrificis que no m'imaginava i, quan la meva sogra ens deixa serena per anar-se'n al Cel, a tots ens queda la pau. Aquells dies recordo que esperava un fill que desitjava des de feia nou anys. Aquest fill és per a nosaltres el senyal palpable de l'amor de Déu.

Reciprocitat

Reestructuració

Ser no-res és clau per esdevenir...

A wide-angle photograph of a vast field of red poppies in full bloom. The field stretches to the horizon under a warm, golden sunset sky. In the distance, a faint silhouette of a city skyline is visible against the horizon. The overall mood is serene and contemplative.

AMOR = EL TOT

*L'ego té por de ser
no-res.*

*Ja està tot dit.
Activa totes les
resistències per
“ser” ell, per “ser”
el protagonista de
tot, perquè,
fins i tot,
es creu*

Déu

En canvi, Jesús es fa no-res. Deixa la seva qualitat de Déu i es fa home obeint el que li demana el Pare.

Es fa no-res fins a donar la seva vida per amor a tots nosaltres.

El pròleg de St. Joan és magnífic. Llegeix-lo. (Jn 1, 1-18)

***Jesús
es fa
no-res***

Si tens por de fer-te no-res és que et cal entendre que és l'única manera d'esdevenir el TOT. Per què? Mira, qui es fa no-res per amor a Déu i els germans, esdevé AMOR. Aleshores ÉS, perquè veritablement és AMOR. Com que aquest AMOR en majúscules és DÉU, i DÉU és el TOT, cada cop que per amor ens fem no-res, reproduïm la divina equació.

The background of the lower half of the image is a sunset over a body of water. A bright sun is low on the horizon, creating a long, shimmering reflection on the water's surface. The sky is a gradient of orange and yellow. A lighthouse beam of light is visible on the left side of the image, pointing towards the horizon.

**L'AMOR és
DÉU, el
TOT**

Comparteix la teva
LECTURA
MEDITACIÓ
PREGÀRIA

*Em sento “pobre d’esperit” segons els significats que Jesús
dona a “ser pobre d’esperit”*

*Quins dels significats em proposo millorar, exercitar?
De què sóc ric? No pensis només en els diners. Observa
quines “riqueses” no et deixen ser “pobre d’esperit”.
Quina d’aquestes “riqueses” bloqueja la teva ànima?*

De què sóc ric?

*Em deixo guiar per
l'amor als altres?
És aquesta la
meva "pobresa
d'esperit"
fonamental,
prioritària?
Tinc alguna
experiència que
aquesta pobresa
és amor i font
d'amor?
Comparteix-la.*

Em sento “benaurat” pel fet de ser “pobre d’esperit”?
T’has plantejar seriosament esdevenir no-res?
Et fa por ser no-res? Quin concepte en tens de ser no-res?
Què t’aporta l’experiència d’aquesta esposa amb la seva
sogra?

ELS CAMINS QUE
PORTEN A DÉU
PASSEN PEL COR O
PER LA MENT

Tradicionalment els camins que porten a Déu passen pel cor, com és ara l'amor, la devoció, el servei desinteressat, el sotmetiment humil, la pregària, l'adoració, etc., o passen per la ment com és el camí de la no dualitat. Sigui quin sigui el camí, l'obstacle principal és pensar que és un jo personal, un "jo" o un ego el que fa l'esforç, el que busca o que creu que és ell qui ha de ser il.luminat.

L'obstacle principal és el

“jo”

És molt més adequat l'enfocament de deixar que l'amor de Déu reemplaci aquest impuls del jo que està dirigint la búsqueda.

**Com alliberar-se d'aquest
desig de búsqueda del jo?**

Comença per adonar-te que la idea que hi ha quelcom més important, a part de Déu, és una pura vanitat de l'ego.
És la vanitat que reivindica l'autoria de les pròpies experiències, pensaments i accions.

A partir d'un amor a Déu sense restriccions, sorgeix la disposició de sotmetre totes les motivacions de l'ego, excepte la de servir a Déu de la forma més completa. Ser servidor de Déu es converteix així en la pròpia meta, fins i tot més prioritària que la de la il.luminació.

**Demana ser
“servidor de
Déu”**

Ser un canal perfecte de l'amor de Déu és rendir-se completament a Ell i deixar de banda la búsqüeda d'una meta per part de l'ego espiritual. Quan ens rendim completament a Déu el goig profund es converteix en l'iniciador del posterior treball espiritual.

Rendiment
total a
Déu

A partir del goig i la humilitat, la resta del procés esdevé tot sol,
si bé el camí pot ser ardu i exigent.

A vibrant sunset scene with a sky transitioning from deep purple to bright orange. The sun is partially obscured by clouds, casting a warm glow over the ocean. In the foreground, dark, jagged rocks are scattered across the wet, reflective sand, mirroring the colors of the sky. The overall mood is serene yet powerful.

Joiosa humilitat

Recorda: La rendició final no és obra de la pròpia voluntat,
sinó de la

gràcia de

Déu

Comparteix la teva
LECTURA
MEDITACIÓ
PREGÀRIA

*El camí que a mi em porta a Déu és el del cor o el de la ment?
Detecta alguna vanitat del teu ego. Què sol reivindicar?
T'has plantejat ser servidor de Déu?
Experimentes alguna por o algun bloqueig?
Què t'impedeix rendir-te completament a Déu.
Sents la crida de ser canal de l'amor de Déu?
Sincerament, quina nota d' 1 a 10 et posaries d'humilitat?*

AMEN

